

736

வாழக்கல்கரி.

குல்லாடை ஜனத்.

இங்கு

நிதாநல்லார்

ஜூமியல் மஸ்ஜித் ஸ்

கதூ, ஆ. மு. அம்ஹத் திய்ரூவி.

சாலீயவர்களால்

உருந்தப்பெற்று

மண்ணார்குடி

கம்பக வெட்சமீனிலாச பிரவில்

பதிப்புக்கப்பட்டது.

1920

கர்மியாசங்கத்துக் கரியதயிலி ந. அ. மு.
எழுதியது.

கன்கானாக்கள்!

வெகுதாஸ்யா-மவலூ து விஷயக்தில் சீடீஷானுக் கரு
தகம் நடைபெற்றதுக்காண்டே இருக்கின்றது அஃதவ்வா
ரேனில்:-

ஓம்ஸால் ராமா, பத்ரத்துஜா, நாறுல்லா-ா, வாகிப
நமது நாயகம் எமதுநாக்குஞ்சாபகம், முகம்மதின் நஅப்யுசல்
லவ்வாஹ் அலைவிழவில்லம் அவர்கள் மவ்விது மஜ்ஜிலைக்கு
நூலிசாகின்றார்களென்பது மவ்வு நூபுகளிலெவ்விடங்
களிலிவன்றும் அவ்விடங்களில் மரிட நக்காக வெழுந்து சின்று
கொண்டே தமபோத பூ, பன்னீ அத்தர, முதலியன பரி
மாறுதல் மரியாதைபல்லவென்றும், ஒய்ம் என்றும் வாதங்கள்
வெசுவரம் நடைபெற்ற வருகின்றதை வாநோறிவர்.

எனவே அத்தருக்கங்களை நிவாரணை செய்துவிடக்கூடிய
வேர் பைசலை பற்பல ஆதாரம்களே பரவான்களாற் செய்
துள்ள கித்தாபுகளிலும், பத்தாவா, விலும் சின்ற, முக்ய
வேண்டுவனவற்றை மட்டுல் கூத்தால்லூர் கணம், கத்தீபு
ஆ. மு. அம்ஜக் இப்பூற்றும் சாஹிபங்களால் மொழிபெயர்க்கு
ஷீ யூர் காவத்யாக்கு மீபேர்பாரின் தனிநூபகாரத்தின்பேரி
லச்சிடப்பெற்றுள்ளது. இரண்டு எமது முஸ்லீம் கீர்க்காரர்க
னோவ்வொருவரும் கவனித்து அதின்படி நடந்து நற்பளை
யடைய ஏனும் கல்லுதலி புரிவானாக.

ஆகவே இதபோன்றவிளைநூமநீக நிலாலரக்களை எம்.
நேர் நன்மைப்படையறகாப்பச் சீடுப்பதுதவக்கடிப் பக்கியையும்
நல்லவிளக்கத்தையும் கடைப்பதற்கத்தையும் கணம், ஆ. மு. அ. அவர்
களுக்கு நாபென் கொடுத்தும், இன்றுமித்தனியச்சிடற்குதவிபுரிந்த
யூதி தொ. மு. முகம்மது அவி இராவுத்தருக்கு கருவகிலும்
பேருதவியைத்தந்தருள்பாலிப்பானாக—வஸ்வஸரம்

ந. அ. முகம்மது அப்துல்காதிது சாஹிப்

பிஸ்மில்லா தூரிச்சுமாவிரதநீம்.

வழுவல்கரீம்.

அவ்வூலை மு அலைக்குங்

வினா.

எமது இல்லாம் மார்க்க நெரிமுந்ற தலைது நீதியாக
நடைத்தும் வேதாநுசார முறை வழுவாத கற்றறிந்த பெக்ஷோ
களே !

இவ்வினாபத்தி வென்ன சேரல்துகிள் நிர்கள்,
அஃதாவது,

ஏமது நாயகம் நன்றிதலூல்லாவி சல்லல்லாஹு அலைவீ
வல்லல மவர்களது “பாத்து ஷிபு” என்றும் நெப்புற்ற
கிரு அவதாரச் சரிதாது யோதும் யஜ்வினஸைச் சிருங்காரித
தல், இன்னும் அம்மஜ்ஜல் லாவாசனை வாஸ்துவனைப் பரிமாறுதல்,
குறவுக்குகள், முன்விட்டகு கிருத கேட்டதல், ஆசியகவ
களைச்செப்பந்தால் (இத்தொக்கு) என்கிற ஒரு கிருமித்த சொற்
படி ‘நயாபு’ கிடைக்குமா? இல்லையா?

II நாயகம் நன்றிதலூல்லாவி சல்லல்லாஹு அலைவீவல்லல்
நயங்களது கிரு அவதாரச் சரிதாதகள்கிய பர்வன்ஜி, ஹரி ரி,
சப்ரஹண மல்துறுது, முகவியகவகனில் நயகம் அவதாரித்துவிட்ட
பாக்கள் என்கிற கபச்செப்பதே வருமிடங்களைவைப்பை?

அவ்வாறு குறிப்பாக் வருமிடங்களில் சுங்காக மரியாதைக்
கார எழுந்திருப்பது ஜயலிலை: அது இல்லையா?

III சிற்கில் லூர்களில் கப்புஞ் சுங்காது எட்டபெறும்
ஷஜ்விலில் உட்கார்த்தவர்களைக்கவே வரிசைக்கிரமமாக விக்கா
பாத்து, வைத்து, ககளை யேற்குகிகாண்டு வந்து ஏழாவது ஹிக்
காபத்தின் கடைபிரில் எடு (குலதுஸ்ஸாருரி) என்ற
பைத்தூ சின்றவர்களைக்கவே முடியுகிறீர்யும் ஒதிப் பின்டுட்
கார்த்து (ஶூப்புன் நமிப்பி) எனும் பைத்து வகையிலோ மோதி
மீனாகும் எழுந்து இரண்டாவது மோர் விசித்தம் அங்கீக்கல்
பைத்தூத சின்றுகிகள் டோகி வருகின்றார்கள் அவ்வாறு சின்
கிருதாவதேன்?

பேரும் அவ்வாரோதம் பேசுது அம்மணிலீஸ் நீண்ட வகுக்கட்டுப் பண்ணீட்டு தெளித்து அத்தான் புஷ்பக்கள் பரிமாறகிறனர் இவ்வழக்கம் ஸின்ட கால்மாக நஷ்டபெற்று வருகின்றது, அப்படி பிரண்டாந்தடலை சின்றுகொண்டோதுங்களை நடயாமல்வரிகள் ஹரலிராகிளிற்கள் என்றும் அப்பொழுது புஷ்பம் வகையறாக்களைப் பரிமாறிக்கொண்டு நிற்பது மரியாதையை நென்று மொருவர் சொல்லுகின்றார் எனவே, யவர் குற்றும் போல் “நாயகமவர்கள்” இவ்விடத்தில் விஜயம் புரிவதனை மையா? இல்லையா? ஆகவே இவ்வினுக்கருக்குக்கித்தாபுகள், பத்வாக்கள், மூலமாய் ஆதாரத்துடன் மறுமொழி பகங்கு அல்லாறாத ஆவாயினீடும் மிகுதயான கலியைப் பெற்றுக் கொள்வீர்களாக.

விடை.

நமது நவீகள் பெருமான் முகம்யதின் ஈயிப்புரவ்வெல்லாஹ் அலைஹிவஸ்லலம் அவர்களாவதாத் திருச்சரித்தீர்க்கூலைகிய சிறப்புத்தங்கியமல்லுதாகனே கெட்ட பிதுஅத்தான் செப்புக்கவில்லாமல் சுற்காண்றிவாயாத்துகளைக் கொண்டு ஒத்தியருதல் ஆகுமெனவும் (பல்வெ) சுன்னத்தென்றும் இன்னும் மணிலைச் சிருங்காரித்தல், ஆண்டுள்ள மூஸ்விமகருக்குப் பண்ணீட்டு தெளித்து அத்தர், பூ, முதலியன பரிமாறுதல் குறைஞ்சூதல் சிறுங்களித்தலாதியவைகள் ஆகுமாக்கப்பெற்ற முஸ்தலுப்பாள முகலாக விருக்குமெனவும் இவ்வரெங்களம் செப்புக்குக்கும் செப்புகவப்பாருக்கும் (இத்திபாக்கான) சொற்படி எனவனிறந்த தவாபுகள் கிடைக்குமெனவும் மக்காயே மூக்கரம், மநினையே முநவவர், ஜீத்தர, ஹாஷததா, முந்திய தேயங்களின் பாசனாக்கள் களைகிய நான்கு மதாறியைப், யுன் பசமார் நூறு உலங்கள் வரையில் கைச்சாத்திட்ட அடே பத்வாக்களை அற்றுத்துக்கான சாலிப்புகுபி ரஹ்மஹால்லாஹ் பலியவர்கள் தங்களது “மல் அதி ஷீபு ஜத்து” என்னும் அருமை நூலில் மேற்கொள்ளக் காட்டி இருப்பதுடன் அத்தால் கிடைக்குகிறுக்கும் தவாபுகளை யும் கிவரித்துள்ளார்கள் ஆனால் அவைகளை நகமின்கு விவரித்த தற்கு இச்சுறிய புத்தகமிடந்தாக தாகளின் கிவரிக்காது விடுத்த

ஈடு, எனினும் மல்லுக்கேரு தவரோதுளிப்பார் கெட்பாரிகள் கட்கு வரும்பு, சம்பந்தமாகவீக்கார்க்கும்படியும் அன்றுளின் மஃபி யத்தை மன்னித்துக்கொண்டுப் புரியுமெடியும் நசயனிடம் மலை பிரகாரத் தொகர்க்கும் காந்த காயகம் சர்வஸே ஆலம் பயறுப்பர் சம்வல்லாறு । அக்லுதிவூல்லம் அவர்களும் மன்றுக்கொர்களை அப்பதைமட்டும் குறிப்பிட்டுக்கொள்ளும்.

II சமிக்குபகம் சம்வள்ளுவும் அக்லுவிவள்ளும் அவர்கள் அவத்தித்துவிட்டார்களென்ற குறிப்பு வருமிடங்களிற் சங்கை மாந்தைகளை எழுத்து நிற்பது முன்தல்லன்றும், முன்த ஹப்பாயும், மந்தூபாயுமிருக்கும். எனவே, நாயகம், அவத்தித்தார்களென்ற குறிப்போக்கேசுதி பர்வள்ளியில் ஏழாம் ஹிக் காபத்தினித்திப்பிருப்பு, வாரிசியில் சீர்தாம் அந்தகாயத்தின் அந்த நிதிரும் கூப்புவன் ஜெவ்லூகில் ஏழாம் வார்தாயத்தின் கடைப்பிருப்பு வருமின் நாயகமாக அவ்வும் மல்லுக்கொளில் அவ்வள்ளுவும் கொட்டுமுடித்துத்தல் முன்தல்ஹப்புப்பிடம் வகரையப் பெற்றிருக்கின்றது.

மேறும் தாழ்வத்தில் உலை சுவின் கடப்பும் மேற்கூறிக் கூட்டுகளில்கால்காபகம் “பிரையவிட்டார்”களென்று குறிப்பு வகுவோன்று அவ்வங்கிட்டங்களில் சுவி குரிப்பாகக் கூட்டுக்கு நிதிக்குருதுவகை அலாஷ்டாராத்தின்காலனாகும். அதைத்தக்கொண்டிருக்கிறார்களேயாறி மற்றையவேண்டும் கூடுதல்ல வேண்பதைக் கிடே வேறு கூறு மத்தாட்சிகளாற் காணப்படுகின்றது.

அவ்வியாவன:

காயகமங்கள் அவத்தித்து விட்டார்களெனத் திட்டமாக வக்குவிட்டப்பட்டதின் கால காலம் எழுத்து நிற்பது (ஷக்) சர்ட்டேகமின்றி மந்தூபா ராண்தல்ஹப்பாயும் முன்தல்லன்றும் பிரத்துமென்ற காலத்தினான்கு மதாஹிகையுடைய முப்தீக்க ளெழுப்பு மார்க்காத் திருப்பாளிகளாகிய அப்தல்லா ஹிப்துல் ரூபமாகதுவிட விடுவது, கு யைவிப்பு இப்ரூஹீமுல் மாலிசுக், உண்சான்றுவன் காயாக்கி கூரியிடியப்பி, அபகுல் ஜப்பார் ஹன் பாகி.

இன்னமிம்முரான்கள் போன்ற குகேக் உலமாக்கள் பத்தா
செப்திருப்பதாக மவ்லானு அஹல்லாஹ் வாஜி குரி நஹமத்
தல்லாஹி அலைத்தியவர்கள் தங்களது (அஹல்லாஹ் கலாம் பே
சுவர்ஸ் மற்றுமிலே மவ்துத வல்கியாம்) என்ற கித்தாபிற் சிசால்
விலிருப்பதாக ஊதிபத்தல் ஹற்ஷமன் என்ற பெருமை வாய்
தத அருணம் நூவில் வருகிறது.

இன்றும் சில உலமாக்கள் நாயகம் கிரந்தார்களேன்றுகிடத்
கிள் ஹூவிரும் ஆகின்றார்கள் எனவும் சொல்லி இருக்கின்றார்கள்.
*எனவே அவர்கள் சோல்லையும் கவனித்திட்டு கிரந்த நீ
மும் ஹூவிருகின்றார்களேன்ற இடமும் மேற்கொட்டிய ஹிங்கா
யத்துகளிடமேயாமோத் தெரிபவருகின்றதே.

இவ்வாறிருக்க இரண்டாந்தடைவை ஆல்லகல் கைபத்தை கிள்
ஏகென்டீடாதும்போதுதான் நாயகம் சமுதந் தருகின்றார்கள்
என்று ஒருவர் சொன்னால் அச்சொல்லுக்கு இபாசோரு அதறு
பின்னாதபடியால் அவரதுக்கற்றை போருபோது யொப்புக்கொள்ள
எப்படமாட்டது.

ஆம், இங்கு கவவான்கள் கவனிக்கவேண்டியதோர் மூலம்
கிடையம் என்னவெனில் அல்லகல் கைபத்தை இரண்டைவையீர
அம் வழக்கத்தை பறந்திட்டு வருபவர் குறித்த கைபத்தை
இரண்டாந்தடைவை கிள்ளேதும்போதுதான் நாயகம் சமுகன் தரு
கின்றார்களேன்று வாதிப்பாரேயாகில் மூங்கில் தடைவை யுட்
கார்த்த அவ அங்கூரல் ஒதுமபோதுத நாயகமவர்கள் ஹூவிராக
நற்கு எழுந்துகிடைத் தெரியாதை செய்யாமலிருக்கு பேடுவதம்
செப்துவிட்டவர், இவர், என்ற புக்திமான்களிடத்தில் கனகு
கிள்ளங்கும்.

*சில உலமாக்கள் இதற்கு முரண்படிக் குருக்கள் அல்வாறு மூங்கூபி
வேசூர யொருவர் மூற கட்டுஶாயின் நெற்றமை ஹூவிருப்பு நற்ற
க்கொண்டாட்டாது.

கடுக்களில் ஹூபிருதூபின்படி தோழுகையில் உரதத கைப்படங்
பிண்மீல்லாறு நூதனத் தங்களாகவிருக்கும் அவ்வாறோதனது அவன்கீ
மத்துபில் மூருமாக்கப்பட்டிருக்கின்றத துண்டும் ஹூபிருதூபியில்
“மலீல்” நீண்டத நூதனாக வர்க்கதம் ஹூபிருதூபியில் நூற் மூருமாக
பிண்டிருக்கின்றது இவ்வண்ணமே தின்தூ மகேக் மஸ்தக்கங்களை ஒள்
நக்கொசை நூக்கொபார்க்குக்கின்றது போன (கைகல்).

III. மங்குதுடைப் பாலிலில் எந்த இடத்தில் ஜனங்கள் புஷ்பம் பேரன்ற நறுமண வஸ்துகளைப் பரிமாற்றும்வழக்கத்தை அழகாய்க் கண்டிருக்கின்றார்களோ அவ்விடத்தில் அதனைப்பரிமாறுவது முஸ்தஹ்ஸன்கூடும் மந்தூபாடும் முபாஹாயுமிருக்கும்

ஏனெனில் “ஹதிலில்” வந்திருக்கின்றது உங்களில் நின்று யோநுவன் பூஷவங்கோடுத்தால் அதைத் தட்டவாண்டாம் ஏனேன் சூல் பூஷக்கிறது கவர்க்கத்தில் நின்று வந்ததாக விநாக்கும் என்ற நயது நாயகம் நஸ்துலுல்லாஹி சல்லல்லாஹு அலைஹி ஃபஸ்ல்லஹவர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளி யிருக்கின்றார்கள் என்னேவ முவத்துடைப் பஞ்சில் ஒருவர் பூஷவக்கொடுத்தால் அதனைக் கீழோடுக்கப்படும் பூஷம் எந்தச்சமயமாக விருப்பினும் அதாவத் டி. செய்து தட்டி விடாமல் வாங்கிக்கொள்வது அத்தீபரவஸ்யம் கும் (தாஹில் அவ்ஹாம்) ஆகவே அஷ்யகல் பைத்தை இரண்டாந்தடைவ நின்றேதும்போது நாயகம் ஹாவிராகின்றார்களே கும் அங்கனம் (டி)முதலியவைகளைப் பரிமாற்குடைதன்றும் யிலக்குவதற்கு இயாதொரு தலையிலும் அசலும் கிடையாது. எனவே, எந்த விஷயத்துக்கு அசலில்லோ அந்த விஷயத்தை ஊர்ஜிதப்படுத்த வருவேளின் உற்று ஒருபோறும் உண்ணமயாகது என்ற அறிவாளர்கள் அகற்றிவிடுவார்கள்.

ஆகவே!

முஸ்தஹப்பு, மந்தூபு, முஸ்தஹ்ஸன், ஆகிய அமல்களைல் லாம் நாயகம் அவதாரமாகிவிட்டார்களென்ற விடத்தில் முடிந்து விட்டிருக்கப் பின்னும் மங்குதுடைன் கடாசியில் தசூவுக்கு மூன்பாக இரண்டாம் விடுத்து அஷ்யகல் பைத்தை நின்றேதவும், அப்போழுது புஷ்பம் பூஷவை நறுமண வஸ்துகளைப் பரிமாறும் வழகுமையும், என்? என்று வோர் கேள்வியுண்டாகலாம்.

மெய்தான், அவ்வழகத்தை யநஷ்டத்து வருத்தும் அழகென்றேதான், நாம் கேரளவேரம் அஃதேனன்றால் ஹதித் தீஹி பில் திடலை கிபாதொரு அடியான் மலையைப்போன்ற பால்த்துடன் சுவன்லோகப்பூஷ்காவனம் என்கிற மங்குது மங்கிச்சு வந்திருந்து பின் அம்மஜ்ஜிலை விட்டெழுந்திருக்குங்கால் அப்பாவக் குராவும் அழிக்கப்பட்டுப் போய்விடுமெனவும் அம-

மாஷிலிருது வந்துகூன் சுவனவுல்லிய் நினைத்து விட்டார்கள்
னெனவும்சிறைக்குகின்றது.

ஏந்தும்மறை சில பொச்சியார்கள் குறித்த நிதிகளை
யாற்றாய்க்காண்டு மங்கிலத்தினிடமிருந்து வருவதற்குத் தவசி
எனில் ஒருபாசம் முதலிய இது ஜோவி காரணமாகச் சிலைக்கிழ
நிதிகளைக்காண்கள். அம்மங்கிலிருது வந்து கேர்க்கு அவர்கள்
ஒரு அங்கு கேடக்கவிருக்கிறது எஃப்பத்தைப் பெற்றக்கொள்ள
கேள்வுமீண்டும் நல்லென்றுதான் பேரில் மங்கில முடியப்பட்ட
ஏதுமிக்க அளவிலும் குறிக்கப்பட்டு கொக்கமாய் எழுத்து
(ஹலைஸ் டூரி) எனும் நிதியை இராகம் கொண்டு ஒதுவதும்
அப்பேற்றுக்கொண்டு குழுமியிருக்கும் அங்கும்பட்டு அதை
பண்டீர், தெளித்துப் புஷ்பமாகிவைவார் பரிமாறுவதும் எனில்
வேணக்கன்டு ஏற்படுத்திவிட்டார்கள் ஆகவே இவ்வாறு இருப்பதாக
அங்கும் கூட்டுப்பட்டு ஒதுவம் அங்கனம் எழுந்து கிடிக்கு
மேன்றுமேன்று காணப்படாவிட்டும் இன்றைக்கும் சில
ஆண்டுகளில் நடைபெற்று வருகின்ற இவ்வழக்கம் முன்தல்லைனே
விட்டொழியாத. ஏனெனில் பாதோரு அழகான வழக்கத்தை
யுண்டுபண்ணினர்க்கும் அதனை எடுத்து நடப்பாருக்கும் ஏற்ற
வாட்டமீல்லாமல் சவாபு ஒன்றுபோற் கேடக்கப் பெறுவார் என்றும்,
எந்த விஷயத்தை முன்விமானவர்கள் அழகாய்க் கண்டார்கள்
நேர அங்கிஷ்டியம் அல்லதும் ஐல்லைத்துறை தக்கீரை இடத்தில்
நான்மையாக இருக்கும் என்றும் நாயகம் திருவளம்பற்றி யுள்ளார்கள்.

வள்ளாவுடா அல்லம்

இந்த நீசாலாவுக்கு ஆதாரமாக பத்வார்கள் தந்துள்ள
மஹாந்தாவின் நாமஹாநான்களாவன.

1. முகங்மது ஸா-முத்தி (மஹ)	4. அப்தல்காதிலூஸ்தி
2. முகங்மது ரா-வி (மஹ)	5. அற்மது தில்லான்
3. அப்தல் ரஹ்மீத அத்தா-ஹிஸ்தாரீ	6. அஹமது அப்ல் காது

குறித்த நாதாக்களைப் பாரவான்கள் பெரியேர்கள் எறாது
ஏத்து வந்த வழக்கத்தைபெறுதலை நடத்திவர்த்து மேன்பாட்டப்பி.
நாதவர்களின் கூட்டத்தில் அம்மேதாவினிகளின் - பத்வார்க்களின்
நினைவும் முக்கியம் தேள்வைப்பட்டமட்டிற் போறுகிற எடுத்துத்
நாதா-யார் செய்தக்கிட்ட விம்மில்கீணையும் மற்றும் முமிழன்
முன்விம்களாடக்கலையும் வள்ளநாயகன் சேர்ப்பித்து வைத்து நல்
ஏருள் பாலிப்பாருக் கூமின், கூமின், பாறப்பில் கூலமின்.

அ. ஆ. அம்முத் இப்ரூஹிம்.